

день, и видель една жена много хубава, щото абіе отъ нейна та хубость уловиль се, и возжелаль ю. Выкналь прочее мъжа и, и пратиль го на некая царска служба, а онъ презъ ноць та отишель при жена та, и началъ да я принуждава на любовь. Жена та же, цѣломудренна сунци и разумна, рекла царю: о царю! раба самъ твоей державѣ, и на твое то повелѣніе готова самъ да исполнишь твое то желаніе, обаче молимъ те перво да направишь мое то прошеніе, и това продумавши, дала му една книга, коя то поучавала за цѣломудріе, и какъ да отбѣгнува челоуѣкъ отъ гнуснавы те и безсловесны те охоты. Послѣ му рекла: прочети молимъ те, царю, и разумѣй отъ тая книга, какъ тебе царіе те, да владѣять и да управлявать и да се пазать отъ блудъ и прелюбодѣяніе, и отъ секое зло; и какъ тебе да са цѣломудренни и праведни и отъ секоя лукава вещь удалявающися; и тако царь отишель отъ нея посрамень. Перстень му обаче, не знамъ какъ, падналь тамо отъ рака та му: но вити го онъ усетиль, като падналь отъ рака му, вити го жена та нашла. Върнавшись же мъжь отъ служба та, и сѣднавши на одръ, нашель перстень, и позналь го, защо е царскій перстень. И абіе началъ да мысли и да се увѣрява, защо е царь былъ при жена му, и упла-